

are dreptul să adopte o decizie de recuperare a unui ajutor de stat care nu respectă cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (4) din Protocolul nr. 2 la Acordul european? În cazul unui răspuns negativ al Curții la această întrebare, se solicită o interpretare a următoarelor întrebări:

2. Dispoziția de la punctul 1 din secțiunea referitoare la normele de concurență din Anexa V la Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană trebuie interpretată în sensul că ajutorul de stat în cauză este un „ajutor nou” în sensul punctului 1 alineatul (2) din această anexă? În cazul unui răspuns afirmativ, dispozițiile articolelor 107 TFUE și 108 TFUE (ex articolele 87 CE și 88 CE) privind ajutorul de stat, precum și dispozițiile Regulamentului nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE <sup>(1)</sup> se aplică unor astfel de „ajutoare noi”?

(a) În cazul unui răspuns negativ la această întrebare, este necesar să se răspundă la următoarea întrebare: dispozițiile de la punctul 1 din Anexa V la Actul de aderare trebuie interpretate în sensul că autoritățile naționale competente nu pot proceda la recuperarea unui ajutor de stat precum cel din acțiunea principală până când Comisia nu adoptă o decizie prin care ajutorul de stat respectiv să fie declarat incompatibil cu piața comună?

(b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, Decizia Comisiei Europene din 15 decembrie 2009, prezentată în fața Varhoven administrativen sad [Curtea Administrativă Supremă], trebuie considerată o decizie negativă în caz de ajutor ilegal, în sensul articolului 14 din Regulamentul nr. 659/1999?

<sup>(1)</sup> JO L 83, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 41

### Acțiune introdusă la 31 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Cehă

(Cauza C-269/11)

(2011/C 232/31)

Limba de procedură: ceha

#### Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Lozano Palacios, M. Šimerdová, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă

#### Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, întrucât permite agențiilor de turism, în temeiul articolului 89 din Legea nr. 235/2004 privind taxa pe valoarea adăugată, să aplice regimul special pentru agențiile de turism în cazul prestării serviciilor de turism altor persoane decât călătorilor, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 306-310 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată;

— obligarea Republicii Cehe la plata cheltuielilor de judecată.

#### Motivele și principalele argumente

În Republica Cehă, regimul special de TVA pentru agențiile de turism, introdus prin articolele 306-310 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului, se aplică nu numai serviciilor prestate de agențiile de turism călătorilor, ci și serviciilor prestate altor persoane decât călătorii. Conform articolului 89 din Legea nr. 235/2004 privind taxa pe valoarea adăugată, acest regim special se aplică în Republica Cehă și în cazul în care un serviciu de turism este prestat unei persoane juridice care revinde acel serviciu altor agenții de turism. În opinia Comisiei, acest fapt contravine dispozițiilor articolelor 306-310 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului în temeiul cărora regimul special pentru agențiile de turism se aplică numai în cazul în care serviciul de turism este prestat unui călător. Atât modul de redactare al articolelor 306-310 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului, cât și obiectivul urmărit prin aceste dispoziții susțin poziția Comisiei.

### Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulío tis Epikrateias (Grecia) la 31 mai 2011 — Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) și alții/Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

(Cauza C-271/11)

(2011/C 232/32)

Limba de procedură: greaca

#### Instanța de trimitere

Symvoulío tis Epikrateias

#### Părțile din acțiunea principală

Reclamantii: Techniko Epimelitirio Ellados (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatouxon Aeronafpigon Michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukis, Georgios Oikonomopoulos, Hlias Hliadis, Ionnis Tertigkas, Panellinos Syllogos Aerolimenikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Efthimiou și Eleni Saatsaki

Pârâte: Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

#### Întrebările preliminare

1. În temeiul articolului 2 din Regulamentul nr. 2042/2003 coroborat cu dispoziția M.B.902 litera (b) punctul (1) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la acest regulament și având în vedere cele stabilite prin dispoziția AMC M.B.102 litera (c) punctul (1) (nr. 1.1-1.4, 1.6 și 1.7) din capitolul A din secțiunea B a anexei I la Decizia nr. 2003/19/RM/28.11.2003 a EASA privind mijloacele

- acceptabile de conformitate potrivit Regulamentului nr. 2042/2003, legiuitorul național poate, la stabilirea unor măsuri complementare pentru punerea în aplicare a regulamentului, să repartizeze activitatea de inspecție a aeronavelor, în vederea certificării privind conformitatea cu criteriile de navigabilitate în vigoare, între mai multe categorii/profiluri specifice de inspectori, fiecare dintre ele fiind competentă doar pentru controlul navigabilității aeronavei într-un anumit domeniu? În special, este conformă cu Regulamentul nr. 2042/2003 o dispoziție națională precum cea din speță, prin care se instituie inspecții de navigabilitate (Airworthiness and Avionics Inspectors), inspecții pentru operațiunile de zbor (Flight Operations Inspectors), inspecții pentru siguranța din cabina de pasageri (Cabin Safety Inspectors) și inspecții pentru diplome și licențe (Licensing Inspectors)?
2. În cazul în care răspunsul la întrebarea anterioară este afirmativ, dispoziția M.B.902 litera (b) punctul (1) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la Regulamentul nr. 2042/2003 trebuie să fie interpretată în sensul că fiecare membru al personalului căruia îi sunt atribuite sarcini de inspecție a navigabilității unei aeronave numai pentru un anumit sector trebuie să aibă o experiență de cinci ani în toate domeniile vizând asigurarea menținerii navigabilității aeronavei sau este suficientă o experiență de cinci ani numai cu privire la sarcinile care îi sunt atribuite și la specializarea pe care o deține?
  3. În cazul în care se răspunde la această întrebare că este suficient ca personalul de control să aibă o experiență de cinci ani în ceea ce privește sarcinile specifice care îi sunt încredințate, o dispoziție națională precum cea din speță, care prevede ca inspecții de navigabilitate (Airworthiness and Avionics Inspectors), care sunt responsabili pentru supravegherea și controlul instrumentelor de zbor, pentru aprobarea organismelor de întreținere, precum și a operatorilor de aeronave, conform instrucțiunilor din manualul OACI (doc. 9760), trebuie să aibă o experiență de cel puțin cinci ani într-un atelier de întreținere a aeronavelor și să fi lucrat la întreținerea acestora, corespunde dispoziției M.B.902 litera (b) punctul (1) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la Regulamentul nr. 2042/2003, potrivit căreia personalul de control trebuie să aibă „cel puțin cinci ani de experiență în domeniul menținerii navigabilității”?
  4. În cazul în care răspunsul la întrebarea anterioară este afirmativ, este conformă cu Regulamentul nr. 2042/2003 o dispoziție națională precum cea din speță, care echivalează titularii unei licențe de întreținere a aeronavelor în conformitate cu partea 66 (anexa III) din regulamentul cu titularii unei diplome de învățământ superior în domeniul navigației aeriene, stabilind că atât unii, cât și ceilalți trebuie să fi acumulat experiență într-un atelier de întreținere a aeronavelor pentru a putea fi certificați ca inspectori de navigabilitate?
  5. În sensul dispoziției M.B.902 litera (b) punctul (1) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la Regulamentul nr. 2042/2003, având în vedere, de asemenea, dispoziția MAC M.B.102 litera (c) punctul 1 nr. 1.4 și 1.5 din capitolul A din secțiunea B a anexei I la Decizia nr. 2003/19/RM/28.11.2003 a EASA privind mijloacele acceptabile de conformitate potrivit Regulamentului nr. 2042/2003, experiența de cinci ani în domeniul menținerii navigabilității include experiența practică dobândită eventual în timpul studiilor pentru obținerea titlului universitar sau contează doar experiența dobândită în muncă, indiferent de studii, înainte de terminarea acestora și după obținerea titlului respectiv?
  6. În temeiul aceleiași dispoziții din Regulamentul nr. 2042/2003, experiența de cinci ani în domeniul menținerii navigabilității înseamnă și experiența dobândită prin eventuala îndeplinire, în trecut și înainte de intrarea în vigoare a regulamentului, a sarcinilor de inspecție a navigabilității aeronavelor?
  7. În temeiul dispoziției M.B.902 litera (b) punctul (2) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la Regulamentul nr. 2042/2003, pentru ca titularul unei licențe de întreținere a aeronavelor, în conformitate cu partea 66 (anexa III) din Regulamentul nr. 2042/2003, să fie selecționat ca inspector, este necesar să fi primit o instruire suplimentară în domenii legate de navigabilitatea aeronavelor înainte de a fi selecționat sau este suficient să fi primit această instruire după selecția inițială, dar înainte de a prelua funcția de inspector?
  8. În temeiul dispoziției M.B.902 litera (b) punctul (3) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la Regulamentul nr. 2042/2003, care prevede ca personalul de control să aibă neapărat o „formare oficială în domeniul aeronautic”, se poate considera că o astfel de formare este constituită dintr-un sistem de formare, stabilit de legiuitorul național, care are următoarele caracteristici: (i) formarea este oferită după selecția inițială a inspectorilor numai pe baza cerințelor formale; (ii) această formare nu se modifică în funcție de cerințele formale ale persoanelor selectate inițial ca inspectori; (iii) în cadrul acestui sistem de formare nu sunt prevăzute procedurile și criteriile de evaluare a elevului, nici un examen final pentru a certifica aptitudinile sale în urma încheierii pregătirii?
  9. În temeiul dispoziției M.B.902 litera (b) punctul (4) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la Regulamentul nr. 2042/2003, care prevede ca personalul de control să aibă „un post cu responsabilități corespunzătoare”, poziția ierarhică constituie o condiție indispensabilă pentru a fi certificat ca inspector, în sensul că trebuie să fi deținut, în timpul activității anterioare, un post de rang mai înalt, sau această dispoziție din Regulamentul nr. 2042/2003 trebuie să fie interpretată, având în vedere și dispoziția AMC M.B.902 litera (b) punctul (3) din capitolul A din secțiunea B a anexei I la Decizia nr. 2003/19/RM/28.11.2003 a EASA, în sensul că, după selecția inițială a unei persoane în calitate de inspector, trebuie să i se atribuie acesteia din urmă un post în cadrul autorității competente pentru examinarea navigabilității aeronavelor care să îi dea dreptul să semneze în numele acestei autorități?

10. În cazul în care dispoziția menționată M.B.902 litera (b) punctul (4) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la regulament trebuie să fie interpretată în al doilea sens, potrivit acesteia se consideră conformă cu regulamentul o dispoziție de drept național care prevede că certificarea inspectorului are loc la încheierea formării sale teoretice și practice, iar din acest moment el poate examina navigabilitatea aeronavelor semnând singur documentele privind examinarea și angajând autoritatea competentă?

11. Tot în cazul în care dispoziția M.B.902 litera (b) punctul (4) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la Regulamentul nr. 2042/2003 trebuie să fie interpretată în al doilea sens dintre cele menționate anterior, este conformă cu aceasta o dispoziție națională precum cea din speță, care consideră pur preferențială (pentru personalul selectat inițial ca inspector de navigabilitate), cerința promovării anterioare „în grade mai înalte” și „preluarea conducerii unui atelier de întreținere a aeronavelor?”

12. În temeiul Regulamentului nr. 2042/2003, care nu stabilește dacă și în ce condiții cei care au îndeplinit, înainte de intrarea în vigoare a acestuia, sarcinile de control privind navigabilitatea aeronavelor, specifice pentru un inspector, au dreptul să îndeplinească în continuare aceste sarcini și după intrarea în vigoare a regulamentului menționat, legiuitorul național avea obligația să prevadă că cei care îndeplineau aceste funcții la data intrării în vigoare a regulamentului menționat (sau, eventual, mai devreme) trebuiau să fie certificați din nou în mod automat ca inspectori, fără a fi supuși procedurii prealabile de selecție și de evaluare, sau Regulamentul nr. 2042/2003, care are ca scop îmbunătățirea siguranței operatorilor de aeronave, iar nu stabilirea drepturilor profesionale ale lucrătorilor autorităților competente pentru examinarea navigabilității aeronavelor din statul membru, trebuie să fie interpretat în sensul că statele membre au doar posibilitatea, dacă consideră oportun acest lucru, să folosească în continuare, în calitate de inspectori pentru examinarea navigabilității aeronavelor, persoanele care îndeplineau aceste funcții înainte de intrarea în vigoare a regulamentului menționat, chiar dacă aceste persoane nu întrunesc condițiile impuse de acesta, având în vedere și prevederile în acest sens ale dispoziției M.B.902 litera (b) punctul (4) din capitolul A din secțiunea B a anexei I la Decizia nr. 2003/19/RM/28.11.2003 a EASA?

13. În cazul în care se declară că, potrivit Regulamentului nr. 2042/2003, statele membre sunt obligate să îi certifice din nou în mod automat ca inspectori, fără o procedură de selecție, pe cei care au îndeplinit aceste sarcini înainte de intrarea în vigoare a regulamentului menționat, este compatibilă cu acesta din urmă o dispoziție națională precum cea din speță, care prevede că, pentru a putea fi certificate din nou în calitate de inspectori, aceste persoane trebuie să fi îndeplinit în fapt funcția de inspector nu la data intrării în vigoare a regulamentului menționat, ci după intrarea în vigoare a dispoziției naționale în cauză?

## **A acțiune introdusă la 9 iunie 2011 — Comisia Europeană/Republica Elenă**

**(Cauza C-293/11)**

(2011/C 232/33)

*Limba de procedură: greaca*

### **Părțile**

*Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și C. Soulay, agenți)

*Pârâtă:* Republica Elenă

### **Concluziile reclamantei**

— constatarea faptului că, prin aplicarea regimului special de impozitare a agențiilor de turism în materie de TVA în cazul în care serviciile de turism sunt vândute altei persoane decât călătorul, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 306-310 din Directiva 2006/112/CE <sup>(1)</sup>;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

### **Motivele și principalele argumente**

Regimul agențiilor de turism se aplică numai în cazul serviciilor furnizate direct călătorilor, în conformitate cu cuprinsul directivei în majoritatea limbilor. Chiar și versiunea engleză care, într-un singur loc, utilizează termenul „client” („customer”) nu ar avea sens dacă nu ar viza exclusiv călătorii. Aceeași concluzie reiese din coroborarea tuturor dispozițiilor conexe (argumentul de interpretare sistematică). Din interpretarea istorică rezultă aceeași concluzie, întrucât Directiva TVA a codificat pur și simplu A șasea directivă, fără a-i aduce modificări de conținut. În ceea ce privește interpretarea teleologică, aspectul important este interzicerea dublei impozitări a agențiilor din anumite state membre (cu excluderea deducerilor în cazul aplicării extinse a regimului agențiilor de turism). Un stat membru izolat nu poate corecta nicio imperfecțiune a directivei în lipsa unei modificări oficiale a textului acesteia.

<sup>(1)</sup> JO L 347, 11.12.2006, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

## **A acțiune introdusă la 10 iunie 2011 — Republica Italiană/Consiliul Uniunii Europene**

**(Cauza C-295/11)**

(2011/C 232/34)

*Limba de procedură: italiana*

### **Părțile**

*Reclamantă:* Republica Italiană (reprezentant: G. Palmieri, agent și S. Fiorentino, Avvocato dello Stato)

*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene